

Τῷ 1866 ἐν Νεαπόλει ἀπέθυνον ἐκ γολέρχας 53,000 ψυχῶν. Τὸ ἑπόμενον ἔτος ἡ νόσος ἐλυμαίνετο τὴν Ρώμην, Νεάπολιν, Σικελίαν καὶ Ἰσπανίαν· ἐν Ρώμῃ μᾶλιστα ἐπεκράτει καὶ πανδῆλης.

Τῷ 1871 ἐν Βουένος "Αὔρες 26,000 θανάτων ἐντὸς 11 ἑβδομάδων ἐκ κιτρίνου πυρετοῦ.

Τῷ 1873 χιλιάδες θανάτων ἐκ γολέρχας ἐν Βιέννη καὶ ταῖς Ἡνωμέναις Πόλεσίτας.

Τῷ 1877 ἰλαρὰ ἐνέσκηψε παρὰ τῷ φωτικῷ στρατῷ τοῦ Δουνάβεως 10,000 θάνατοι.

Τῷ 1878 μέλας ἔμετος ἐν Νέα Αὐρηλίᾳ 3,977 θάνατοι.

Τῷ 1878 ἡ Μέμφις σγεδὸν ἡρημάθη ὑπὸ κιτρίνου πυρετοῦ 5,160 θάνατοι.

Τῷ 1878 κιτρίνος πυρετὸς ὑπηρέτει ἐν γένει ἐν τοῖς νοτίοις τῶν Ἡνωμένων Πόλεις ὥνατοι ἐν ὅλῳ 14,809.

Τῷ 1885 ἡ γολέρχα ἔξηφράνισεν 100,000 προσώπων ἐν Ἰταλίᾳ μόνον.

"Ἡ γολέρχα οὐδέποτε διέβη τὸν εἰρηνικόν.

"Ἡ Ἰνδίκη γολέρχα ἀκολουθεῖ τὰς διὰ Περσίας καὶ Ἀραβίας ὁδοὺς τῶν συνοδιῶν.

"Ἐν Βουβάρῃ ὑπάρχουσιν 94 ἵερὰ τῶν προσκυνητῶν καὶ 94 γολερικά κέντρα.

"Ἀληθής ἀσιατικὴ γολέρχα πάντοτε προσέρχεται ἐκ τῆς Ἰνδίκης καὶ γωρεῖ πρὸς τὴν δύσιν.

"Τὰ διάτημα γολερικὰ ἔτη ἐν Ἰνδίκῃ ἴσχουν τὰ 1756, 1768, 1780, 1792, 1804, 1816, 1828, 1840, 1852, 1864, 1876 καὶ 1888.

Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

Τὸ πᾶν καλύπτει τῆς νυκτὸς ὁ μελανὸς μανδύας.
τὰ πάντα ἡρεμοῦσι·
πλὴν τὰ αἰθοῦματα σιγῶν δὲν ἔχουν τῆς καρδίας·
ὅτε τὰ πάντα σιωποῦν πάλιν αὐταὶ λαλοῦσι.

Πάλιν λαλοῦν τὸ ζοφερὸν ἐκεῖνο μεγαλεῖον
νυκτερινῆς γαλάνης,
ψελλίζει ἐν μυστηρίον εἰς τὴν ψυχὴν καὶ θεῖον·
ὅ, εἶναι ὡρὰ πεισθῆσθαι ἢ νῦν πολὺδιν ἄγιων,
κρύψιος ὥστα πεισθῆσθαι καὶ ἐλεπυοσύνης.

"Ιδε, τὰ ἀστρα λάμποντιν ἐπάνω ὡς οπινθῆσε
οὓς ἔφριταιν αἱ ζειδωσοι τοῦ Ποιητοῦ μας χειρὶς
ἀπὸ τὸ πῦρ τῆς θείας Του στογῆς· νομίζεις ὅτι
σὲ βλέπει μόνος καλλιον ὁ Πλάστης εἰς τὰ σκότω
τὸ βλέμμα Του τὰ ἀγαυτον κρείαν φωτὸς δὲν ἔχει
καὶ τοῦ φωτὸς ταχύτερον τὰ πάντα περιτρέχει.
"Ιδε λαλοῦν οἱ γάικες καὶ τάνυθι μύρον κύνουν·
γίαν εὐκήν τὸν Θεόν καὶ ἐκεῖνα ἀπευθύνουν.

"Ἄνυψιονέννην, ὁ Θεός, πρὸς τὸ ἀργυροῦν Σου δῶμα·
τὴν προσευχὴν ἐπάκουε τῶν ἀδενῶν πλασμάτων.
πρὸς Σέ, ὡς φάρον, τῆς ψυχῆς ἐν σκότει βλέπει τὸ δῶμα.
Σὺ μόνος εἶσαι ἡ ισχὺς, Θεέ, τῶν ἀδυνάτων.

"Ω, δὸς εἰς τὸν πλανῶμενον, Θεέ, καρδίας ράμνην
καὶ εἰς τὸν ἀμαρτήσαντα εἰρήνην καὶ συγγνώμην·
δὸς εἰς τὸν Ἡβνὸν διειρα, δὸς ἔπινον εἰς τὸ θέφος,
δὸς ἀρωμα ἀγνότητος εἰς παρθενίας κρίνα·
εἰς τὸν ἀθλοῦντα μάρτυρα ἀγιωσύνης στέφος,
εἰς τὸν πονοῦντα βάλσαμον, εἰς τὸν τυφλὸν ἀτίνα.

Φιλιαν δὸς εἰς τούφθρούς τοὺς νεκροὺς γαλάνην,
καὶ εἰς τὸν ὄδιτην τὸ νυκτὸς φάρον τὸν σελήνην·
δὸς ἀρτον εἰς τὸν ἄντα, τόρφανόν μητέρα,
εἰς τοῦ πλουσίου τὸν ψυχήν τὸν ἐλέους πόνον,
εἰς τῆς ζωῆς τὸ πάνος τορπικὸν ἀστέρα,
δὸς ἄρμα εἰς τὸν θανατούμενό τοῦ ζητῶ μόνον.

K. A. II.

Ο ΑΔΕΛΦΟΣ Η Η ΑΔΕΛΦΗ

"Ἐκ πάντων τῶν μετέων θημάτων, τὸ λεπτότερον ἵσως εἶναι τὸ τοῦ ἀδελφοῦ αἱ τῆς ἀρέταις.

"Ἡ ἀγάπη τῆς ἀλεφῆς πρὸς ἀδελφὸν ἀποτελεῖ εἰδός της ἀσρίστου σεβασμοῦ πός την ὑπήντην τῆς ἱσχύος καλτοῦ λογικοῦ, ἀλλὰ σεβασμοῦ μητρούδομεύπο τοῦ καθήκοντος τῆς ὑπακοῆς οὐδέ υπὸ τοῦφύδο τῆςεροχῆς σεβασμοῦ, μη ἔξετελεστικοῦ ἐπομένως καὶ μηκαλοῦντος τὴν ἐξέγερσιν τῆς φυσικῆς ἀνέξαρτης. Μίνε σημὸς ἀνέμικτος αἰσθήμασιν ἰστητος, εἶναι σεκαρὸ μετυχπης, ἀλλ' ἀγάπης θεραπης, ἀκραιφνοῦς, σφοδρες, εἰστιν ἡ διὰ παραδίδοται ἀνευ ἐπιφυλάξεως. Εἴνε ἀγάπη πλήθη θρησκευτικῆς, ἀλλ' ἀγένεσποτιμοῦς, ἀνευ κυριαρχικῆς ἰδέας, ἀνευ εὐθύνης. Εἰς τοῦ ἔνεκα αἰσθηματικά εὔγενες, χρήματα, πρυταρόν, μη περιπλέκοντος καὶ τύφους, ἀτινα συνθήσις συμπαρομητωντος εἰς την τρικόν αἰσθημα.

"Ἡ ἀγάπη τοῦ ἀδελφοῦ αἱ τῆς ἀδελφῆς ἐνοὶ πᾶν ὅ, τι θελητικόν, ύψισταταί, ἐν τάκτῳ φέντεν ὅ, τι λεπτόταν ὑπάρχει ἐν ταῖς σχέσεσι τῶν δύο φύλων ἔσοντας πρὸς πᾶν ὅ, τι εἶναι ἡκιστα ἀγρόν καὶ ἡκιστα ἀφελες.

"Τὸ πρόσωπον τοῦ διελφούοιται πρὸς τὸ τοῦ πατρός, τὸ τῆς ἀδελφῆς πρὸς τὸ πατέρα.

"Ο ἀδελφός εἶναι πίστη λογικόν, ἀλλ' οὐχὶ τὸ σοθικόν, τὸ αὐτηρόν λογικόν, ὑπερέπττει, ὅπερ ἀπειλεῖ, ὅπερ ἐπιτιμᾷ, θέν εἶναι τὸ ψυχολογικῆς πειράς. Εἴνε λογικὸν ἐπιεικές καὶ πειροποιητικόν ἐπειγικὸν τῆς νεότητος, ητις τόσην ἐπιπροτὴν ἐξσκει πίστη τητος.

"Ἡ ἀδελφὴ εἶναι πίστη λογικόν, ἀλλ' οὐχὶ τὸ σοθικόν, φύδον καὶ ἡ ἐπιθητική στογὴ τῆς μητρός. Εἴνε ἀγάπη καρίεσσα, οἰκεία, καὶ ἔχορης εν. Ἡ ἀνατροφὴ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς συμπληρωμάτων φύλοςτοργῶν, ἀφελῶν, πλήρους ἀγάπης καὶ εὐταπέω μηδουλων τοῦ μέν πρὸς τὸν δέ.

"Ο ἀδελφός καὶ ἡλιστηρισμεύουσιν ἐπίσης καὶ ὡς διέκμεσα ὁ μὲν διὰ τὸν δέ τοσοὶς γονεῦσιν αὐτῶν. Ἀναφέται αἴφνης ἐλαφρὰ ἔρις ετού γατρός καὶ γονέων· Ο μίστη παρεμβάλλεται ὅπως μηδέσταις αὐτούς, ὅπως παρὰ τῶν γονέων ἐπιτύχῃ ἐπιεικειαν καὶ ἐπαγγήη τὴν κόρην εἰς τὴν πειθώ καὶ τὴν εὐπειθειαν. Οὐτέγενετο ποτέ ἀφορμὴ πατρικῆς δυσάρεσκειας; Παραβαλλεται ἡ ἀδελφὴ, ὅπως καταπράγη τὴν δργήν τοῦ πατρός, κατευθεῖαν δυσαρέσκειαν, ἐπενέγκη τὴν εἰρήνην καὶ ἐπιτύχη πατετέκνου μὲν τὴν μεταμέλειαν, τοῦ πατρός δέ τὴν συγγάνων.

PAUL JANET,

(Κατὰ μετάρραστο)

(τοῦ Πανακαδημίου).

ΟΥΓΓΡΥΝΟΣ
ΧΡΥΣΟΣ· Η ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΑ ΦΕΙΟΥ ΝΕΟΛΟΓΟΥ.

11513